

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1838

z dnia 10 października 2017 r.

zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylającą decyzję 2013/183/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/849.
- (2) W dniu 11 września 2017 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2375 (2017), w której wyraziła bardzo poważne zaniepokojenie zarówno w związku z próbą jądrową przeprowadzoną przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną (zwaną dalej „KRLD”) w dniu 2 września 2017 r., jak i z niebezpieczeństwem, jakie niosą ze sobą prowadzone stale przez KRLD działania związane z bronią jądrową oraz raketowymi pociskami balistycznymi, dla pokoju i stabilności w regionie i poza nim. RB ONZ stwierdziła też, że w dalszym ciągu istnieje wyraźne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.
- (3) W rezolucji RB ONZ nr 2375 (2017) rozszerzono zakaz wywozu i przywozu niektórych towarów z i do KRLD oraz ograniczenia dotyczące inwestycji w tym kraju.
- (4) Zakazano też wydawania pozwoleń na pracę dla obywateli KRLD w ramach jurysdykcji państw członkowskich.
- (5) W rezolucji tej przewidziano również nasilenie operacji przechwytywania statków towarowych na morzu.
- (6) Niezbędne jest podjęcie przez Unię dalszych działań w celu wprowadzenia w życie niektórych środków na mocy niniejszej decyzji.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2016/849,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2016/849 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wszelkich produktów, materiałów, wyposażenia, towarów i technologii określonych przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet utworzony na mocy pkt 12 rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) (zwany dalej »Komitetem Sankcji«) zgodnie z pkt 8 lit. a) ppkt (ii) rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), pkt 5 lit. b) rezolucji RB ONZ nr 2087 (2013), pkt 20 rezolucji RB ONZ nr 2094 (2013), pkt 25 rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) oraz pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2375(2017), które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia;”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79.

2) art. 1 ust. 1 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) wszelkich innych produktów wymienionych w wykazie broni konwencjonalnej podwójnego zastosowania przyjętym przez Komitet Sankcji zgodnie z pkt 7 rezolucji RB ONZ nr 2331(2016) oraz pkt 5 rezolucji RB ONZ nr 2375(2017).”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6c

1. Zakazane jest nabywanie od KRLD przez obywateli państw członkowskich – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – wyrobów włókienniczych (w tym m.in. tkanin i częściowo lub całkowicie wykonanych wyrobów odzieżowych), bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD, czy nie.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji udzielił uprzedniej zgody w odniesieniu do danego przypadku.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na przywóz wyrobów włókienniczych (w tym m.in. tkanin i częściowo lub całkowicie wykonanych wyrobów odzieżowych), w odniesieniu do których zawarto pisemne umowy przed dniem 11 września 2017 r., aż do dnia 10 grudnia 2017 r., pod warunkiem że Komitet Sankcji zostanie powiadomiony o takim przywozie do dnia 24 stycznia 2018 r.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Zakazany jest przywóz, zakup lub przekazywanie z KRLD produktów naftowych.

2. Zakazane jest bezpośrednie lub pośrednie dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie KRLD przez obywateli państw członkowskich lub poprzez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – wszelkich produktów naftowych rafinowanych, bez względu na to, czy pochodzą one z terytoriów państw członkowskich, czy nie.

3. Ustęp 2 nie ma zastosowania do bezpośredniego lub pośredniego dostarczania, sprzedaży lub przekazywania KRLD przez obywateli państw członkowskich lub poprzez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – produktów naftowych rafinowanych w ilości nieprzekraczającej 500 000 baryłek w początkowym trzymiesięcznym okresie rozpoczynającym się w dniu 1 października 2017 r. i kończącym w dniu 31 grudnia 2017 r. oraz produktów naftowych rafinowanych w ilości nieprzekraczającej 2 000 000 baryłek na rok w okresie dwunastu miesięcy rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2018 r., a następnie w okresach rocznych, bez względu na to, czy produkty te pochodzą z terytoriów państw członkowskich, czy nie, pod warunkiem że:

a) dane państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji co 30 dni o ilościach dostarczanych, sprzedawanych lub przekazywanych KRLD produktów naftowych rafinowanych wraz z informacjami na temat wszystkich stron danej transakcji; oraz

b) w takim dostarczaniu, sprzedaży lub przekazywaniu produktów naftowych rafinowanych nie będą uczestniczyły osoby lub podmioty, które są związane z programami KRLD dotyczącymi broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych lub z innymi działaniami zakazanymi na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2356 (2017), 2371 (2017) lub 2375 (2017), w tym osoby lub podmioty umieszczone w wykazie, osoby lub podmioty działające na ich rzecz lub pod ich kierunkiem, podmioty stanowiące ich własność lub kontrolowane przez nie, bezpośrednio lub pośrednio, lub osoby lub podmioty pomagające w uniknięciu sankcji; oraz

c) takie dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie produktów naftowych rafinowanych będzie służyło wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania obywateli KRLD i nie będzie miało związku z generowaniem dochodów na rzecz programów KRLD dotyczących broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych ani na rzecz innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2356 (2017), 2371 (2017) lub 2375 (2017).

4. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9b

1. Zakazane jest dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie KRLD przez państwo członkowskie w dowolnym okresie 12 miesięcy po dniu 11 września 2017 r. ropy naftowej w ilościach przekraczających ilości dostarczone, sprzedane lub przekazane przez dane państwo członkowskie w dwunastomiesięcznym okresie poprzedzającym tę datę.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji w danym przypadku uprzednio stwierdził, że dana wysyłka ropy naftowej będzie służyła wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania obywateli KRLD i nie będzie miała związku z programami KRLD dotyczącymi broni jądrowej lub raketowych pocisków balistycznych ani innymi działaniami zakazanymi na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2356 (2017), 2371 (2017) lub 2375 (2017).

3. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9c

Zakazane jest bezpośrednio lub pośrednio dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie KRLD przez obywateli państw członkowskich, poprzez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów – lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych – wszelkiego rodzaju kondensatów i skroplonego gazu ziemnego, bez względu na to, czy towary te pochodzą z terytoriów państw członkowskich, czy nie. Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które mają zostać objęte niniejszym artykułem.”;

7) w art. 11 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) tworzenia, utrzymywania i prowadzenia wszelkiego rodzaju spółek joint venture lub jednostek spółdzielczych – nowych lub istniejących – przez obywateli państw członkowskich lub na terytoriach państw członkowskich z podmiotami lub osobami z KRLD bez względu na to, czy te podmioty lub osoby działają na rzecz lub w imieniu rządu KRLD, czy nie.”;

8) w art. 11 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Ustęp 2 lit. c) nie mają zastosowania do spółek joint venture lub jednostek spółdzielczych, w szczególności do projektów dotyczących infrastruktury użyteczności publicznej niemających charakteru komercyjnego i nie przynoszących zysków, które zostały uprzednio indywidualnie zatwierdzone przez Komitet Sankcji.

4. Państwa członkowskie rozwiązują wszelkie takie istniejące spółki joint venture lub jednostki spółdzielcze nie później niż w dniu 9 stycznia 2018 r., jeżeli takie spółki lub jednostki nie zostały indywidualnie zatwierdzone przez Komitet Sankcji. Państwo członkowskie rozwiązuje takie istniejące spółki joint venture lub jednostki spółdzielcze w ciągu 120 dni po odrzuceniu przez Komitet Sankcji stosownych wniosków o zatwierdzenie.”;

9) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za zgodą państwa bandery państwa członkowskie dokonują kontroli statków na pełnym morzu, o ile posiadają informacje dające uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że ładunek takich statków zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji.

Jeśli państwo członkowskie będące państwem bandery nie wyrazi zgody na dokonanie kontroli na pełnym morzu, kieruje ono dany statek do stosownego i dogodnego portu, tak by władze lokalne mogły przeprowadzić wymaganą kontrolę zgodnie z ust. 18 rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

Jeśli państwo bandery nie wyrazi zgody na dokonanie na pełnym morzu i nie skieruje danego statku do stosownego i dogodnego portu w celu przeprowadzenia wymaganej kontroli, lub gdy dany statek odmówi umożliwienia kontroli na pełnym morzu lub udania się do wskazanego portu zgodnie z poleceniem państwa bandery, państwa członkowskie niezwłocznie przedkładają Komitetowi Sankcji sprawozdanie zawierające stosowne informacje dotyczące danego incydentu, statku i państwa bandery.”;

10) art. 16 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zajęcia i usunięcia – na przykład przez zniszczenie, uniemożliwienie obsługi lub użytkowania, składowanie lub przekazywanie w celu usunięcia do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia – produktów, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2371 (2017) lub 2375 (2017) i które zostały zidentyfikowane w trakcie kontroli; dokonują tego w sposób zgodny z ich zobowiązaniami w ramach mającego zastosowanie prawa międzynarodowego.”;

11) w art. 16 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. Państwa członkowskie zakazują swoim obywatelom, osobom podlegającym ich jurysdykcji, podmiotom zarejestrowanym na ich terytorium lub podlegającym ich jurysdykcji oraz statkom pływającym pod ich banderą ułatwiania przeładunków »burta w burcie« lub uczestniczenia w takich przeładunkach na statki pływające pod banderą KRLD lub z statków pływających pod banderą KRLD wszelkich produktów lub towarów, które są przedmiotem sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu z KRLD lub do KRLD.”;

12) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18a

1. Państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji, cofa, jeżeli Komitet tak postanowi, prawo tego statku do podnoszenia bandery.
2. Państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji, kieruje, jeżeli Komitet tak postanowi, ten statek do portu określonego przez Komitet, w porozumieniu z państwem portu.
3. Państwo członkowskie, pod którego banderą pływa statek umieszczony w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji, niezwłocznie wyrejestrowuje ten statek, jeżeli Komitet tak postanowi.
4. Państwa członkowskie zakazują, jeżeli Komitet Sankcji tak postanowi, umieszczając statek w wykazie, zawinięcia do ich portów przez dany statek, z wyjątkiem sytuacji wyjątkowych lub powrotu tego statku do portu macierzystego, chyba że Komitet Sankcji uprzednio stwierdzi, że takie zawinięcie do portu jest wymagane ze względów humanitarnych lub innych względów zgodnych z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2356 (2017) lub 2371 (2017).
5. Państwa członkowskie, jeżeli Komitet Sankcji tak postanowi, umieszczając statek w wykazie, obejmują statek zamrożeniem aktywów.
6. W załączniku IV wskazane są statki, o których mowa w ust. 1–5 niniejszego artykułu, umieszczone w wykazie na mocy decyzji Komitetu Sankcji zgodnie z pkt 12 rezolucji RB ONZ nr 2321 (2016), pkt 6 rezolucji RB ONZ 2371(2017) oraz pkt 6 i 8 rezolucji RB ONZ nr 2375 (2017).”;

13) art. 26a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26a

1. Państwa członkowskie nie wydają pozwoleń na pracę dla obywateli KRLD podlegających ich jurysdykcji w związku z wjazdem na ich terytorium.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy Komitet Sankcji uprzednio stwierdził w odniesieniu do danego przypadku, że zatrudnienie obywateli KRLD w jurysdykcji danego państwa członkowskiego jest wymagane na potrzeby dostarczenia pomocy humanitarnej, denuklearyzacji lub wszelkich innych względów zgodnych z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016), 2356 (2017), 2371 (2017) lub 2375 (2017).
3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do pozwoleń na pracę, w odniesieniu do których zawarto pisemne umowy przed dniem 11 września 2017 r.”;

14) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 32

Nie przysługują żadne roszczenia, w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie lub częściowo, z powodu środków ustanowionych na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub 2375(2017), w tym środków przyjętych przez Unię lub jedno z jej państw członkowskich zgodnie lub w związku z realizacją odnośnych decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ lub środków objętych niniejszą decyzją, w tym roszczenia o rekompensatę lub z tytułu gwarancji, zwłaszcza roszczenia o odroczenie zapłaty zobowiązania, gwarancji lub rekompensaty, zwłaszcza gwarancji finansowej lub rekompensaty finansowej, bez względu na formę, jeżeli roszczenia takie są wnoszone przez:

- a) osoby lub podmioty umieszczone w wykazach i wymienione w załącznikach I, II lub III;
- b) każdą inną osobę lub podmiot w KRLD, w tym rząd KRLD, północnokoreańskie organy publiczne, korporacje i agencje; lub
- c) każdą osobę lub podmiot działający za pośrednictwem lub w imieniu jednej z osób lub podmiotów, o których mowa w lit. a) lub b).”;

15) nagłówek załącznika IV otrzymuje brzmienie:

„Wykaz statków, o których mowa w art. 18a ust. 6”;

16) uchyla się załącznik VI.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 10 października 2017 r.

W imieniu Rady
T. TÖNISTE
Przewodniczący
